

Carl Magnus Hermelin

Carl Magnus på Stjernarp i Halland fick i februari sluta sina dagar i en ålder av 70 år. Som äldste sonen till Lotten och Richard Hermelin på Fröllinge och sedermera först förvaltare och sedan ägare till Stjernarp levde han nästan hela sitt liv i Halland.

1930 gifte sig Carl Magnus med Ann-Mari Sourander från Finland. Med sin Ade, som han älskade så högt och sörjde så djupt när hon 1956 gick bort, skapade han ett sällsynt lyckligt hem för sina tre döttrar.

För Carl Magnus var familjen och Stjernarp och vad det representerade det väsentliga här ~~ix~~ i livet. Hans döttrar är honom oändligt tacksamma för den lärdom de på ett så naturligt och fint sätt fått som arvedel. Den att alltid känna stor vördnad inför allt levande och värna och vårda om djur och natur.

Carl Magnus kände mycket starkt för hur vi alla är länkar i en kedja, hur släktled följer efter släktled, hur man måste kunna se bakåt för att kunna se framåt. Åsikter som idag faktiskt är en av de senaste trosatserna inom psykologin.

Carl Magnus var ständigt intresserad av hur släktens ungdomar växte till och utvecklade sig och han uppskattade oerhört mycket när han fick besök av den yngre generationen eller de hörde av sig på något annat sätt.

Många här kände nog tydligt att det var ~~oerhört~~ väsentligt för Carl Magnus att få känna denna kontakt. Och han ingav mer eller mindre medvetet den känsla av trygghet och säkerhet som det ligger i att ha rötter ner i det förgångna. Han förmedlade en känsla av kontinuitet. Inte någon slags enkelriktad "bördsstolthet", utan entacksamhet över privilegiet att få förvalta ett andligt arv. Samhörighetskänsla, traditioner och trofasthet. Carl Magnus ville förmedla vad han en gång i sin tur fått mottaga av sina äldre släktingar. Att vi alla skulle väl förvalta vårt andliga arv så att nästa generation med glädje skulle överta det. Och vara stolta över det.